

**ת"פ 19/66659 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
נגד פלוני**

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 19-07-66659 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשינה

ע"י ב"כ עו"ד פולינה מלצר

נ ג ד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד עלא תילאיו

גור דין

כתב האישום המתוקן; הסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, ולאחר שהעיד אביה של המטלוננת, בכתב אישום מתוקן בעבירות של **תקיפה הנורמת חבלה של ממש (בן זוג)**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; ואינו מים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על פי העובדות הנאשם והמטلونנת בני זוג נשואים מזה כ-8 שנים ולהם שלושה ילדים קטינים וهم מתגוררים בטיבעה. ביום 22.7.19 בשעה 18:30 בחדר השינה התגלו ויכוח בין הנאשם למטלוננת אוזות טענתה שהנאשם מנהל קשר עם אחותה. במהלך הויכוח, תקף הנאשם את המטלוננת, דחף אותה בשתי ידי, הכה אותה בפניה באגרופיו ונגרמה לה לחבלה.

בנסיבות אלה, יצר הנאשם קשר עם אביה של המטלוננת וביקש ממנו להגיע לבית. כשהגיע האב לቤת ביקשה ממנו המטלוננת שישיע לה, אולם הוא דחף אותה בידייו ממנו וניסה להרגיעה. המטלוננת נמלטה לחדר הילדים, נטלה את מכשיר הטלפון הסלולארי של אחד הילדים, התקשרה לאחותה וביקשה منها להגיע לבית. כשהגיעה האחות לבית, ביחד עם אימן, הן דפקו על דלת הכניסה וביקשו להיכנס, והמטلونנת ניסתה לצאת דרך חלון המטבח בבית, אך הנאשם איים עליה: "אל תלכי למשטרה ולא להגיש תלונה ואם את עושה זאת זה את תשלמי ביוקר, את, אמא שלך והילדים".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

כתוצאה מעשי הנאשם נגרמו למחלונות חבלות בדמות המטומה סיבע עין שמאל.

2. ביום 9.11.20 הודיעו ב"כ הצדדים שהגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה במיחס לו בכתב האישום המתוקן (במ/1) וירושע. הוסכם שהנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר לבקשת הגנה, יבחן את שאלת סיום ההליך ללא הרשעה, כשמדמת המשימה היא להרשותה. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

تسקيري שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 20.10.21 עולה כי הנאשם בן 37, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 5-10, מתגורר עם משפחתו בטיביה. הנאשם מנהל עסק פרטី בתחום מיזוג אויר מאז 2013 ובנוסף לעבודתו הציג מסמכים על סיום קורס חובש רפואי חירום וקורס נהג אמבולנס מדצמבר 2020. השירות ציין שנוכח התקף הנוכחי הנאשם טרם החל להתנדב כנהג אמבולנס, התנדבותה המחייבת היעדר רישום פלילי. הנאשם סיים 14 שנות לימוד עם בגרות חלקלית, לאחר סיום הלימודים השתלב בעבודה עם אחיו הבכור בתחום מיזוג האוויר. הנאשם נעדר עבר פלילי, אביו נפטר בשנת 1993 ולאחר מכן נישא, כמו גם שימוש באלים נגד המחלונות. הנאשם קיבל אחריות על העבירות אותן ביצע, הביע הבנה לחומרתן וכן צער וחרטה, אך שלל כל כוונה לפגוע במחלונות ומתאר כי ברקע לעבירות קשיי להתמודד עם סיטואציה רגשית מורכבת וטעונה שהוא אשתטו עוברים, ותיאר שהתנהגות אלימה נבעה מתחושים תסכול, עלבון ופגיעה בכבודו לאור החשדות שהמחלונות "חסה" לו. על מנת להעמיק באבחון התבקשה דחיה בת חוזרים.

מתסקיר משלים מיום 2.1.22 עולה כי הנאשם הציג מסמך רפואי לפיו בנו הצעיר אובחן על הרצף האוטיסטי לפני כשנה. בנוסף, דיווח הנאשם על החמרה במצבה הבריאותי של אמו. הנאשם שב וביטא צער וחרטה עמוקים אודות מעשו והדגיש כי העבירות אין מאפייניות אותו וחריגות ביחס לאורח חייו התקין. השירות העיריך שלא מעורבות טיפולית במצבו של הנאשם, קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, בעיקר נוכחות קיומו של קושי לשלוט בנסיבות במצבים בהם חוווה פגיעה בתדמיתו, בכבודו או ברגשותיו, אולם נוכח היעדר התיחסות מצד המחלונות (אותה לא הצליח השירות המבחן לתפס) והיעדר נזקקות טיפולית בתחום אלימות המשפחה, לא בא שירות המבחן בהמלצתה בעניינו.

מתסקיר משלים מיום 9.3.22 עולה כי במהלך תקופה הדחיה השתלב הנאשם בלימודי קורס קירור ומיזוג אויר תעשייתי חלק מרצונו לקדם את תפוקתו התעסוקתי. הוא ביטה תחושים תסכול מהשימוש ההליך המשפטי אשר מהווה לדבריו גורם מתח בקשר הזוגי עם המחלונות. בפני הנאשם הוצעו אפשרויות טיפוליות בתחום האלימות הזוגית והשרות התרשם מכך לקלח החלטה אודות נזקקתו הטיפולית, שלל כל בעיות בקשר הזוגי, הדפיס את החלקים המתפקידים מבחינה תעסוקתית, הורית וחריגות העבירות לקשר הזוגי, וכן את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. יחד עם זאת, הנאשם ביטה נכונות ראשונית לניסוח טיפול על מנת לבחון התאמתו לטיפול, אך הצבע על קשיי התארגנות. בפגיעה עם המחלונות היא תיארה את הנאשם כמי שמחזיק בערכיהם מוכבלים, בעל תפוקת תעסוקתי גבוהה ויכולת התארגנות מיטיבה. הנאשם תואר כבעל מחויבות זוגית ומשתתף בגידול הילדים. יחד עם זאת, תיארה המחלונות את הנאשם כבעל תפיסות נוקשות אשר מתקשה לגלוות גמישות במצב מתח, בעיקר בסיטואציות רגשיות מורכבות בהן

חש פגעה או חוסר הערכה מצדיה. המתלוונת שללה נקיטה באליםות פיזית מצד הנאשם מלבד האירוע דן,ナルו כשלעיתים רוחקות התקיימו ויכוחים בהם נקטו שנייהם באליםות מילולית הדדית. היא תיארה שלאורך השנים ניהלו מערכת זוגית בעלת חלוקת תפקידים מסורתית כשהיא התמקדה בעובודה משק הבית וגידול הילדים, והנائب דאג למלא את צרכי הבית. המתלוונת דיווחה על רגעה בקשר בין הנائب, כאשר חל שיפור בתקשורת ביניהם, ושללה כל אiom מצדו. בנסיבות אלה, התזקקה ההחלטה מצד השירות שמעורבות טיפולית תפחית את הסיכון להישנות התנהגות אלימה, והומלץ על דחיה על מנת לעמוד על התקדמות הנאשם בטיפול.

מתוך משלים מיום 11.9.22 עולה שבמהלך תקופת הדחיה שולב הנאשם בקבוצה למניעת אלימות זוגית, במסגרת השתתף גם בסדנת "פעמוני" בנושא התנהלות כלכלית נבונה בתחום המשפחה. הנאשם הגיע לרוב המפגשים, השתתף בפעילויות ובדיונים, התמקד בהציג פסאה חיובית אודוט התנהלותו הכלכלית בתחום המשפחה והתנסה להבין את קשיי סיבב הנושא. השירות התרשם שבשלב זה הנאשם מתמקד בהציג תפוקדו ההור והזוגי באופן חיובי ומתנסה להתייחס לקשיי סיבב נשוא הדיון. הוא הדגיש את רצונו להמשיך השתתפותו בקבוצה, וגילתה נוכחות להשלים את ההליך הטיפולי בו החל והשירות התרשם מגמישות בעמדתו ביחס לנזקקות טיפולית במצבו כו, יותר נוכחות להתגיים לטיפול. לאור האמור, התנסה דחיה נוספת במהלך השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי.

מתוך סופי מיום 18.12.22 עולה כי במסגרת תקופת הדחיה הנאשם המשיך לשתף פעולה, גילה אחריות אודוט מצבו וקשר עם השירות, והגיע למפגשים הקבוצתיים בזמן ועמד בדרישותיהם. עם סיום סדנת הטיפול, המשיך הנאשם בטיפול בקבוצה למניעת אלימות זוגית, השתתף בשיח הקבוצתי, הביע עמדותיו באופן פתוח ושיתף בתכנים אישיים. הנאשם גילה אמביוולנטיות בקשר לחשיפת קשיי והבעיתיות בהתנהלותו בקשר הזוגי כשמהד גילה הבנה לחומרת מעשיו, ומאייך התנסה להעמק בעיותיה בהתנהלותו, תוכן המתאים לשולב הטיפול בו נמצא. השירות התרשם שהנائب מגלה מחויבות לשיקם את מצבו, לומד לך ומסיק מסקנות אודוט התנהגותו עוברת החוק, מודיע למחירים של מעורבותו וambilט רצון להיתר מקשר טיפול. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן למשך שנה. כמו כן, המליץ להטיל עליו עונשה שיקומית בדמות עבודות של"צ בהיקף של 300 שעות. עוד המליץ שירות המבחן לבטל את הרשותו של הנאשם בדיון, זאת נוכח העובדה שהנائب סימן קורס חובש רפואי חירום ונרג אמבולנס והוא יכול להתנדב במיד"א בשל הרשותו.

טייעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה שהצדדים הגיעו להסדר טיעון נוכח קשיי ראייתי מסוים ולאור מצב אישי ומשפחתי, לרבות עמדת המתלוונת. היא הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבורות אותן ביצע הנאשם. התובעת הפנתה לפסיקה של בית המשפט העליון המורה שבמקרים של אלימות בתחום המשפחה יש לנ��וט בעונשה מכבידה. נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מהן עולה שהנائب הכה את המתלוונת לאחר ייכוח במסגרת חсадה בו שהוא מנהל רזמן עם אחוותה, דחף אותה בשתי ידיים, הכה אותה בפניה באגרופוי, גרם לה לחבלה, היא נמלטה מפנוי וקראה לעזרה, אך הנאשם לא חדל מעשיין שב ואים עליה לפניبني משפחתה, פן תערב משטרה - הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים גבואה ועל כן, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נוע בין 10 חודשים ל-24 חודשים, לצד עונשה נלוות. מבחינת נסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה, הפנתה התובעת לעובדה שהנائب נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות. הוא אמן השתלב בהליך טיפול אף מצו בראשתו. יחד עם זאת, הסכימה התובעת שיש לחרוג במקרה זה מתחם

העונש ההולם מטעמי שיקום, אך לא באופן עליון המליך שירות המבחן. לפיכך, עתרה ב"כ המאשימה לגזoor על הנאשם 9 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. ב"כ המאשימה התנגדה לאמץ המלצת שירות המבחן בדבר ביטול הרשותה שלטוענתה עניינו של הנאשם אינו עומד ב מבחני הפסיכיקה הנוגגת בסוגיה זו.

5. ב"כ הנאשם טען שהלפו כשלוש וחצי שנים מאז האירוע כשהמאשימה הסכימה פעמי אחד פעמי לדוחות את הדינומים לצורך קבלת תסקרים משלימים בעניינו של הנאשם, ובכלל זה על מנת לבדוק את מצב מערכת היחסים בין הנאשם למטלוננט ואת התקדמות טיפולו. גם לאחר שהנאשם הודה, נטל אחירות, שיתף פעולה עם שירות המבחן עם ההליך הטיפולי, עדמתה של המאשימה לעונש לא השתנה. טען שמדובר באירוע נקודתי, בודד, על רקע ויכוח עם המטלוננט. לאחר שהנאשם דחף את המטלוננט בשתי ידייו ונתן לה מכת אגרוף, הוא התקשר בעצמו לאביה כדי לפטור את הבעה ולא הסלים את האירוע, ואביה הוא זה שנתן לה את המכות כمفорт בסעיף 4 לכתב האישום המתווך. גם האיום שהשמייע הנאשם אוים ברף נמוך ביותר. לאחר הגשת התלונה נגדו הנאשם היה עצור למשך שבוע בבית המשפט, לאחר שנחשף לראיות, הורה על שחרורו. הסניגור טען שנוכח העובדה שנטיות המקירה אין חמורות יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי למספר חדשני מאסר לרייצוי בעבודות שירות. לדברי ב"כ הנאשם המטלוננט סיפרה שהיחסים בין הנאשם טובים, הם מטפלים יחד בילדם הלוואה באוטיזם, הם חזרו לגור יחד, אין תלונות נוספות, כigham בפני השירות היא מדוחת על יחסים תקינים והנאשם עבר הליך טיפול. טען שהוורתה הרשותה על כנה והטלת מאסר לרייצוי בעבודות שירות יביאו לפגיעה בנאשם ובמשפחותו. עוד לעניין ביטול הרשותה של הנאשם אין עבר פלילי ובנוסף לעבודתו עצמאו הוא מעוניין להתנדב כחובש רפואי וכנהג אמבולנס, לאחר ששיטים בהצלחה את הקורסים הייעודיים (**גע 1**). טען שרישון נהג אמבולנס לא ניתן לו בגין ההליך הפלילי דן, כאשר בהתאם לסעיף 15(ב) לתקנות התעבורה, ראש המנהל שלא ניתן רישיון למי שהורשע בעבירה פלילית. לשאלת בית המשפט השיב הסניגור שהנאשם לא קיבל מסמך رسمي הדוחה בבקשתו לקבל רישיון נהיגה לאmbulans, אך מבירור שערך מול משרד הרישוי נאמר לו שהמניעה מקורה בתיק זה. לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן.

6. הנאשם בדבריו האחרון הוסיף שהוא מצטרע על מעשי אשר אינם מאפיינים אותו, שעבר הליך טיפול במסגרת שירות המבחן שסיע לו, וכיום מבקש לחיות בשלום בית יחיד עם המטלוננט ומשפחותם.

דין והכרעה

7. דומה כי אין צורך להרחיב אודות חומרתן הרבה של עבירות האלים בכל, ואלו המתרכשות בתוך התא המשפחתי בפרט, עבירות שהפכו זה מכבר לנפוצות מאוד במחוזותינו ול"מכת מדינה" של ממש. במעשי פגע הנאשם בערכיים חברתיים מוגנים שעוניים הגנה על שלמות גופו של אדם, ביטחונו, כבודו, בריאותו ושלוות נפשו, ובמיוחד דברים אלה אמרים שעה שעסוקין בעבירות שנעבירות כלפי אשתו בביתה-מבראה, במקרה בו היא אמורה להרגיש מוגנת ובוטוחה.

מידת הפגיעה בערכיים החברתיים המוגנים במקירה דין **לא הייתה נמוכה**, הוайл ומדובר בהכאת המטלוננט וגרימת חבלה בפניה, כחלק מהאירוע התרחש בנסיבות בני משפחתה, לצד איום מפורש פן תפנה למשטרה; כשמיידר מדובר

בairou יחיד ובודד, כשהתקיפה והחבלה אין ברף העlion של המעשים המוכרים בעבירות מסווג זה.

בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07) עמד בית המשפט העlion על החשיבות שבשמירה על הערך המוגן בעבירות אלה -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחס אבהה, הרמונייה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לטופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי החזק לפני החלש. פעורי הכוחות הם גדולים במיוחד באלים כלפי קטינימ או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלים שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

8. מנסיבות הקשורות ביצוע העבירות עולה כי בעקבות ויכוח בין הנאשם לאשתו, בו האשימה אותו בקשר עם אחותה, תקף אותה הנאם בכך שדחף אותה בשתי ידייו, והכה בה פניה באגרופים וגרם לה לחבלה בדמות המטומה מסביב לעין שמאל. גם לאחר שהגיע אביה של המתלוננת לבית, והמתلونת בבקשתה שיסיע לה ונמלטה אל חדר הילדים, הצליחה לאחותה וביקשה שתגעה אל הבית, וניסתה לצאת דרך חלון המטבח - לא חדל הנאשם ממעשו ואימענעה ש"אם תגיש תלונה במשטרת היא, אמא שלה והילדים ישלמו ביוקר".

ה הנאשם פעל לבדו, תוך שהוא מנצל את כוחו ומרותו כדי לחבל במתלוננת, כשהגעתם של הוריה ואחותה אל הבית לא גרמו לו לחදול מהתנהלוות האלים. מהתמונות שהוגשו עולה של מתלוננת נגרמה חבלה גופנית בדמות המטומה מסביב לעיניה, זאת כתוצאה מכך שה הנאשם הלם פניה באגרופו (**תע/1**). לモתר לציין שהנזק שעלול היה להיגרם למתלוננת אל מללא נמלטה מידיו אל החדר יכול היה להיות חמור יותר.

בנקודה זו יועיר כי את טענות ב"כ הנאשם לפיהן אביה של המתלוננת גרם, לצורך, לחלק מהחברות פניה אין ידי לקל. מעובדות כתוב האישום המתוקן, בו הודה הנאשם, עולה כי הנאשם הוא זה שהכח בפניה של המתלוננת באגרופיו וכן נגרמה לה החבלה בעינה (סעיפים 1, 8 ו-9 לכתב האישום המתוקן), ככלב מיוחד רק הדיפת המתלוננת ממנו וניסיון להרגעה (סעיף 4 לכתב האישום המתוקן), זאת ותו לא.

9. כאמור, מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות בהן הורשע הנאשם וקוראת להטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל, כאשר התופעה הפכה זה מכבר ל"מכת מדינה" (ראה, למשל, ת"פ (כפ"ס) 20-07-4764 מדינת ישראל נגד עובד אל קאדר (11.1.21)), גם שם מזכיר בנסיבות חמורות יותר ובמספר מקרים, כך שמתחם העונש ההולם שנקבע שם נع בין 12 ל-24 חודשים מאסר).

בעניינו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, למידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים ולמדיניות הענישה הנהוגת, אני קובע שמתחם העונש ההולם נع בין **מספר חודשי מאסר ל-18 חודשים**, לצד רכיבי ענישה נלוויים.

10. באשר לנسبות שאין קשורות בביצוע העבירות, שקלתי את אלה -

א. הנאשם כבן 38, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא. תעסוקתו רציפה והוא עובד עצמאי בתחום מיזוג האוור ייחד עם אחיו.

ב. חרף קיומו של קושי ראייתי מסוים, הודה הנאשם בביצוע העבירות ונטל אחריות. בכך הביא לחסכו בהעדת עדיה התביעה, לרבות (ובמיוחד) בהעדר המתלוונת, על כל המשטמע לכך.

ג. הנאשם נשוי למתלוונת מזה כ-12 שנים, אב ל-3 ילדים קטינים, בהם ילד שאובחן על הרץ האוטיסטי.

ד. מאז ביצוע העבירות, משך כ-3.5 שנים, לא שב הנאשם להסתבר בביצוע עבירות נוספות.

ה. אמנם מתסקרים שירות המבחן הראשונים עולה שהנאשם לא היה זמין רגשית לבצע התבוננות מעמיקה בעצמו ובמעשו ולא הביע נזקקות טיפולית, אך בתסקרים המשלימים תואר כיצד הנאשם השתלב באופן מוצלח בהליך טיפול ייעודי - תחיליה בסדנא ולאחר מכן בקבוצה טיפולית. בכך, מסוכנותו פחותה. גם המתלוונת דיווחה על חזרה לשגרה ביחסיה עם הנאשם, ונראה שהוא עלה על דרך המלך.

11. בנסיבות אלה - ולכך גם המאשימה מסכימה - ראוי במקורה זה לסתות ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמים של סיכון שיקום.

נראה שנוכח הזמן הרב שהלך מאז ביצוע העבירות, העודדה שהנאשם לא שב להסתבר בביצוע עבירות נוספות והעודדה שהטילה עונש מאסר לרכיבי בעבודות שירות תביה, בהכרח, לפגיעה בתעסוקתו של הנאשם, וכפועל יוצא מכך, לפגעה במשפחה (לרבות בפנויות ובזמןנות לבנו האוטיסטי), לא יהא זה מידתי לגזור עליו עונש מאסר לרכיבי בעבודות שירות, ויש לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות, וזאת לצד צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

סוגיות ביטול הרשעה

12. אין בידי לקבל את המלצה השירות המבחן בדבר סיום ההליך ללא הרשעה בדיון.

מושכלות יסוד הן כי סיום הליך פלילי ללא הרשעה בדיון מהויה חריג לכלipo לפיו משנקבע שנאשם ביצע עבירה פלילתית - יש להרשיעו בה. שני התנאים המctrבים לבחינת סיום הליך ללא הרשעה מנויים בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 - האחד, שסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקירה על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים; והשני, שעל הרשעה לגרום לנאשם "נזק קונקרטי" ולהוות פגעה חמורה בשיקומו או בתעסוקתו.

בפסקה מאוחרת הדגיש בית המשפט העליון כי מדובר בחיריג **מצוומצם** שייעשה בו שימוש רק במקרים חריגים ויצאי דופן שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרת העבירה ונסיבותיה, וכי על הנאשם להציג מסד ראייתי מבוסס ומוחשי המלמד על פגעה קונקרטית בעתידו.

[רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14); רע"פ 1535/20 **דוקרקר נ' מדינת ישראל** (15.3.20); ת"פ

(נת') 19-07-2015 **מדינת ישראל נ' עמרם** (20.10.22).

13. בעניינו, אני סבור שככל לא ראוי שבUberot מhn הסוג שביצע הנאשם, שענין אלימות במשפחה, ישקול בית המשפט מהלך חריג של הימנענות מהרשעה. בرع"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.09) כבר עמד בית המשפט העליון על האיזון הראו בין שיקולי הענישה השוניים לבין שיקום של נאשם בעבירות מסווג זה -

"**Uberot האלימות והאיומים כככל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חרולה אשר בתיה המשפט מצווים להיאבק בה.** נכון אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דרוש הדבר מעת משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

ברע"פ 4140/10 **חביבאללה נ' מדינת ישראל** (6.9.10) עמד בית המשפט העליון על מעמדן של המלצות מטעם שירות המבחן בסיטואציה מעין זו וקבע -

"**נכון אומנם, כי במקרה זה עומדות לו לבקשת שורה של נסיבות מקלות ובראשן המלצה שירות המבחן.** אך כפי שהובאה זה מכבר על ידי בית משפט זה תסקיר שירות המבחן הינו אף בגדר אחד השיקולים (אם כי שיקול מכובד) של בית המשפט לשקל בקבועו את עונשו של עבריין שהורשע בדיון. בבית המשפט, ولو בלבד, שיקול הדעת והסמכות לגזר דיןו של נאשם. שכן, בעודם שירות המבחן אמון על אינטרס שיקומו של הנאשם בלבד, לבית המשפט עומדת התמונה הכלולת של אינטרס הנאשם, הקורבן והציבור, ואמון הוא על قولם".

14. אם כן, נראה שנסיבות ביצוע העבירות - דחיפת המתлонנת בשתי ידיים; הלימה בראשה של המתлонנת באגופים; גריםת חבלה של ממש בדמות המטומה סביב העין; ועוד עלייה לבל תלונון במשטרה פן "תשלם על מעשה בוקר" - אין אפשרות שkeitות ביטול הרשעה בתיק זה.

15. לעומת זאת, ניתן לומר כי חומרת העבירות ונסיבות ביצוען מאפשרות שkeitות סיום ההליך ללא הרשעה, הרי שהנאשם לא הצבע על "נזק קונקרטי" מוכח, כנדרש בפסקה, שיגרם לו כתוצאה מהותרת הרשעה על כנה.

ברע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.21) נאמר -

"**בית משפט זה שב וקבע כי לא די בחשש אפשרי שהרשעה תפגע בעתיד המקוצע של נאשם כדי להצדיק ביטול הרשותו, שהרי פגיעה זו היא תוצאה ישירה מהוכחת אשמו של אדם בהליך פלילי** (רע"פ 2768/18 **סיוון נ' מדינת ישראל**, פס' 14 (12.6.2018)). זאת ועוד, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דין אינן קלות כלל ועיקר. **טופעת האלימות במשפחה, הפגיעה קשה בתחוות הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מرتעית, על מנת להביא למיגורה.**"

גם בעניין **עמרם** הנ"ל התייחס בית המשפט בהרחבה לעניין פגעה בעיסוקו של אדם ותוך שהוא מtabס על פסיקת בית

"בכל הקשור לתנאיו השני, הנאשם עובד כಚיר בחברה לפירוק גנות אזבסט, חששו מובן לי לאחר שהחברה עובדת מול גופים ציבוריים וממשלתיים שונים. עם זאת, לא די בכך כדי לבטל הרשותו, רכישת השכלה או עיסוק במקצועם בהם עשויה להיות נפקות לרישום פלילי, אינם מקימים חסינות מפני הרשותה' (רע"פ 8755/21 ابو עראר נ' מדינת ישראל, 23.12.2021). לכן אוסף שורה ארוכה של פסקי דין בהם קבע בית המשפט העליון שפגיעה אפשרית בעיסוקו של אדם, אינה מצדיקה, כלל, לבטל הרשותו בדיון. כך בرع"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (12.6.17) דין בית המשפט בעניינו של קובלן שהורשע בביוזע עבירות אלימות במשפחה, התגרש מהמתלוננת ובקשתו לביטול הרשותה נדחתה. עוד ראו - רע"פ 8148/21 דרבי נ' מדינת ישראל (29.11.2021), שבו הורשע נאשם שהקדיש 5 שנים ללימודיו רפואת שניינים ונפסק שההרשותה פגעה בהמשך לימודיו. ערעורו ובקשת ר"ע - נדחו; רע"פ 1/15 כצמן נ' מדינת ישראל (19.1.2015) הדן בעניינו של רופא שהורשע בדיון, על אף עיסוקו והמלצת שירות המבחן; רע"פ 5100/14 מסרוואה נ' מדינת ישראל (28.7.2014) הדן בהרשות רופא בעבירה תקיפה; רע"פ 15/15 1931 מoiseksko נ' מדינת ישראל (26.3.2015) - הדן בעניינו של כאבי שהורשע בדיון ורע"פ 13/13 4357 בן נון נ' מדינת ישראל (26.3.2013) שם סירב בית המשפט לאשר הסדר טיעון שככל ביטול הרשותה בעבירות אלימות במשפחה".

16. דברים אלה יפים מקל וחומר בעניינו של הנאשם שלפני, שהוא עצמאי, ופרנסתו מעסוק פרטי משפחתי למיוזג אוויר, כך שאנו ברישום פלילי כדי למנוע את המשך תעסוקתו. גם העובדה לפיה ברכזונו להתנדב כנהג אמבולנס, שלכאורה מחייב היעדר רישום פלילי, אינה בבחינת "נזק קונקרטי" המצדיק סטייה קיצונית ויצאת דופן עד כדי ביטול הרשותה בפלילים. כאמור, מדובר בפעולות התנדבותית שאינה משפיעה על פרנסתו של הנאשם והוא פוגעת במשפחהו, ומילא **שיעור הדעת** מסווג לרשות, בהתאם לתקנה 15(ב)(1) -(3) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, אשר **רשות** **שיעור** שלא להנפיק רישיון למבצע מקום בו הוגש נגדו כתב אישום או שהורשע בפלילים. יודגש כי אף בעניין זה אין מדובר בחובת סיירוב מתן רישיון אוטומטית, כי אם בהענקת שיקול דעת רחב לרשות לבחון אם מדובר **"בעבירה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודת או חידושה"**. לא מצאת, בנסיבות, "נזק קונקרטי" ומוחשי שייגרם לנאים במס תחוליט הרשות בעניינו, שלא להעניק לו רישיון נהיגה לאmbulans לצורך התנדבותי.

[ראה והשווה: ת"פ (שלום פ"ת) 19-12-19 64599 מדינת ישראל נ' פלוני (17.7.22) בפסקאות 21-22].

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירה אלימות, לרבות עבירת איומים.
- ב. הנאשם יבצע 300 שעות של"צ, כמפורט על ידי שירות המבחן בתסקירות מיום 18.12.22, וב הסכמתו.
- ג. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן במשך שנה מהיום.

mobaherلنאים שבמידה ולא יעמוד בצו המבחן, או שלא יבצע את צו השל"צ ולא ישמע להוראות שירות המבחן ולתנאיו, הוא מוסמך בית המשפט להפקיע את צו המבחן והשל"צ ולגוזר את דין מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר, הנאשם ובא-כווון.